

ACTA NÚM. 09/2018 - SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA URGENT DE L'EXCM. AJUNTAMENT EN PLE QUE TINGUÉ LLOC EL DIA 9 DE JUNY DE 2018.

=====

Al Saló de Sessions de la Casa Consistorial de la Ciutat de Mataró, el dia nou de juny de dos mil divuit, essent les 11:00 hores del matí, es reuneix l'Ajuntament en Ple, sota la Presidència del Sr. DAVID BOTE PAZ, Alcalde-President,

Hi concorren els Senyors:

DAVID BOTE PAZ	ALCALDE	(PSC)
NÚRIA MORENO ROMERO	TINENT D'ALCALDE	(PSC)
JUAN CARLOS JEREZ ANTEQUERA	TINENT D'ALCALDE	(PSC)
MIQUEL ÀNGEL VADELL TORRES	TINENT D'ALCALDE	(PSC)
M ^e LUISA MERCHÁN CIENFUEGOS	TINENT D'ALCALDE	(PSC)
JOAQUIM FERNÁNDEZ I OLLER	REGIDOR	(CiU)
NÚRIA CALPE I MARQUET	REGIDORA	(CiU)
ISABEL MARTÍNEZ CID	REGIDORA	(CiU)
JOSEP MARIA FONT MORERA	REGIDOR	(CiU)
DOLORS GUILLEN MENA	REGIDORA	(CIU)
FRANCESC TEIXIDÓ I PONT	REGIDOR	(ERC)
ANNA SALICRÚ I MALTAS	REGIDORA	(ERC)
JOAQUIM CAMPRUBÍ I CABANÉ	REGIDOR	(ERC)
IGNASI BERNABEU I VILLA	REGIDOR	(ERC)
JUAN CARLOS CASASECA FERRANDO	REGIDOR	(C's)
VICTOR MANUEL PARAMÉS SOTERAS	REGIDOR	(C's)
MARIA JOSÉ GONZALEZ SANCHEZ	REGIDORA	(C's)
MONTSE MORÓN GÁMIZ	REGIDORA	(VOLEMataró)
SARAI MARTÍNEZ VEGA	REGIDORA	(VOLEMataró)
JOSÉ MANUEL LÓPEZ GONZÁLEZ	REGIDOR	(PP)
JOSÉ LUIS CALZADA OLMEDO	REGIDOR	(PP)
JULI CUÉLLAR I GISBERT	REGIDOR	(CUP)
CARME POLVILLO I ALOMÀ	REGIDORA	(CUP)
MÓNICA LORA CISQUER	REGIDORA	(PxC)
ESTEVE MARTINEZ RUIZ	REGIDOR	(ICV-EUiA)

És excusada la Sra. Anna Maria Caballero Sancho, regidora no adscrita.

Assisteix com a Secretari General de la Corporació el Sr. MANUEL MONFORT PASTOR, que dóna fe de l'acte.

També hi assisteix l'Interventor de Fons Municipals, Sr. JOSEP CANAL CODINA.

Els reunits representen un quòrum d'assistència mínima suficient d'acord amb la llei per constituir vàlidament la sessió plenària.

L'ordre del dia de la sessió actual és el següent:

DECRET

5250/2018 de 8 de juny

Assumpte: Convocatòria i ordre del dia Ajuntament Ple extraordinari urgent 9 de juny de 2018

Òrgan: Secretaria General

En ús de les atribucions que em confereix la legislació de Règim Local, es convoca els regidors/res que componen **l'Ajuntament en Ple, a la sessió extraordinària urgent** que tindrà lloc el **proper dissabte 9 de juny de 2018, a les 11 hores**, a la Sala de Plens de la Casa Consistorial, per deliberar els assumptes consignats en el següent

ORDRE DEL DIA

- 1 Ratificació de la urgència de la convocatòria de Ple extraordinari urgent.
- 2 Donar compte de la mort del Sr. Juan Manuel Vinzo Gil, regidor d'aquest Ajuntament.

L'Il.lm. Sr. President obre la sessió, i tot seguit passa a tractar els punts de l'ordre del dia.

1 - RATIFICACIÓ DE LA URGÈNCIA DE LA CONVOCATÒRIA DE PLE EXTRAORDINARI URGENT.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (26).

2 - DONAR COMPTE DE LA MORT DEL SR. JUAN MANUEL VINZO GIL, REGIDOR D'AQUEST AJUNTAMENT.

El senyor David Bote Paz, alcalde president, dona les gràcies per acompanyar-nos en aquest ple extraordinari. Ahir vaig trucar als portaveus i els vaig dir que ens veuríem 10 minuts abans, m'he despistat i no he pogut fer. Si us sembla donarem la paraula a algunes persones que han treballat amb el Joan i que volen compartir amb nosaltres la seva experiència amb ell i després un portaveu per cadascun dels grups també podrà parlar. Si no tenen inconvenient funcionarem així, després hem de votar la urgència del ple, formalment ha de constar en acta que tots estem d'acord en la urgència de la convocatòria del ple, imagino que ho hi ha cap problema. Comencem amb les intervencions.

La Sra. Ma Àngels Briansó, Cap d'Àrea de Drets Socials i Serveis a les Persones, vol explicar, que al Joan el va conèixer fa tres anys quan va arribar a l'Ajuntament. Ell venia amb moltes idees per organitzar els temes de salut a la ciutat i volia treure molt més profit a tot el que fèiem a l'Ajuntament canviant la forma d'organitzar les coses i amb la idea que la sanitat fos un eix incorporat a totes les polítiques públiques. El seu lideratge i la seva força estaven incorporats en la seva capacitat analítica i de treball i en la seva encertada visió per trobar solucions a problemes complexos. Era com si per ell els reptes a superar fossin un estímul. M'agrada pensar quan de tant en tant, en mig d'una conversa deixava anar el seu toc d'humor anglès de gentleman, traient ferro a situacions serioses, també m'agrada recordar quan valorava la feina feta i deia "tenim un bon equip". Estava content del fruit del treball d'aquests anys i sabia treballar bé amb les persones. Amb el seu tracte personal i amb la seva proximitat s'ha guanyat l'estima, la confiança i el respecte dels companys. Conèixer i treballar amb ell ha estat una descoberta i un plaer. Gràcies per donar-me l'oportunitat de dir aquestes paraules.

El Sr. Robert Pou, en representació del Comitè de Treballadors de l'Hospital en defensa de la sanitat pública, diu que el record que ens quedarà a tots del Joan, bàsicament és la persona que ens ha fet creure en la política, que a base del seu tarannà personal ha aconseguit que els grups municipals de l'Ajuntament de Mataró, un Ajuntament complicat amb molts grups municipals, ens recolzéssim sempre, sempre en el comitè de l'hospital el que volen els treballadors i el que necessita la comarca del Maresme. Només podem estar profundament agraïts pel seu treball. Moltes gràcies Joan.

El Sr. Jordi Vilana, Gerent de la Fundació Hospital Sant Jaume i Santa Magdalena de Mataró, exposa que el Joan ha sigut el president de la Fundació els darrers tres anys, de alguna forma ha liderat aquesta fundació amb professionalitat i sobre tot amb molta vocació per atendre a les persones i a les entitats. Podrien dir moltes coses bones del Joan, del que hem après, sobretot els que hem tingut l'oportunitat de treballar temps amb ell. Jo volia destacar dues. Una d'elles és que tots els que hem treballat amb ell ens hem sentit sempre escoltats i molt recolzats, un home que parlava poc a poc, un home reflexiu, un home intel·ligent. La segona cosa, que és una cosa molt difícil, ha sigut capaç o una mica ens orientava a obrir els punts, és a dir els seus projectes eren els projectes de tots, mirava quins eren els actius de la ciutat i intentava alinear-ho i buscava d'alguna forma aquesta transversalitat de tots els departament i de totes les opinions perquè tenia molt clar que l'important són les persones. Dir que estem molt tristos però d'alguna forma ens reconforta allò que hem anat aprenent durant aquest temps.

La Sra. Ma. José Carrasco, Presidenta de l'Associació de Veïns de Via Europa, demana disculpes per no estar acostumada a parlar en públic. Des del meu barri fa tres anys que vam conèixer el Joan i des del primer moment ha estat una persona molt propera que havia apostat per la cohesió social en aquests temps tan difícils i tan complicats políticament i sempre tenia una somriure en la seva cara i sabia escoltar. Des de aquí en nostre condol a la família i el nostre recolzament.

La Sra. Joana Gonzalez, en representació del Casal de la Gent Gran de La Llàntia, diu que era una bona persona. Ell no s'ha anat, s'ha emportat un trosset de nosaltres i nosaltres ens hem quedat un trosset d' ell. Ho sento a l'ànima, perquè a ell li feia tanta il·lusió haver pogut inaugurat el nostre casal de La Llàntia. Perdonin però no puc continuar parlant.

La Sra. Silvia Serra, de la Societat Protectora d'Animals de Mataró, diu que és cert que ve en nom d'una entitat, de la protectora d'animals de Mataró, justament ahir estàvem d'assemblea general de socis, i vam estar tots per unanimitat d'acord en donar recolzament a aquest acte i mostrar el nostre agraïment pel Joan, per tota la gran feina que va fer que ha deixat. És cert que vam començar amb una situació molt complicada, que la meva primera trobada amb ell a Cal Pilé no semblava que hagués de portar tot el que va portar. Ens sap molt de greu la seva pèrdua però ha deixat una empremta molt forta. L'ha deixat ell, i vull dir, davant de tothom, que tot l'equip que ell portava, començant per l'equip polític i seguint per l'equip tècnic, del qual nosaltres estem molt contents, portem molt anys treballant amb aquest Ajuntament i vull aprofitar per dir que tant de bo seguim treballant amb aquesta dinàmica i que per molts anys. Gràcies per tot Joan de part de tot l'Espana.

Tenen la paraula els grups municipals.

El senyor Esteve Martínez, portaveu del grup municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds – Esquerra Unida i Alternativa, vol expressar en nom meu i en del meu grup municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa el meu més sincer condol a la seva família, amics, companys del Partit Socialista de Catalunya per aquesta gran i irreparable pèrdua. Quan una persona traspasa, solem exaltar la seva figura, els elogis fingits o no sovintegen, ningú vol quedar malament, així els que han passat per la vida deixant petjada per la seva bonhomia s'equiparen en aquests moments de la mort als que no han deixat més que un camp erm de reconeixements i afectes i no és just. Però en aquest cas no hi ha dubtes ni fingiments, el meu company i amic Vinzo era una persona reconeguda pels altres i apreciada

per tots els que el vam conèixer. Era un humanista, una bona persona i un professional de categoria ben contrastada, que va lluitar fins el final amb una valentia i amb una serenitat de esperit que et deixava descol·locat. Des de feia poc més d'un any érem veïns i en ocasions anàvem junts des de l'Ajuntament fins a casa seva, parlàvem, com no, de política, de la vida, de la seva malaltia. El Joan aparentava el que era i era el que aparentava. Un bon jan i un gran professional, amb aquell fi humor amb el qual ens obsequiava de tant en tant i que només està a l'abast de les grans personalitats, amb una capacitat de treball insuperable, un tracte amable i sempre respectuós. Joan, et trobaré a faltar, et trobarem a faltar, però has deixat petjada de les bones i encara que no hi ets, una gran part de tu es queda amb nosaltres. Que la terra et sigui lleu amic Joan.

La senyora Mónica Lora, portaveu del grup municipal de Plataforma per Catalunya, diu que portava unes paraules escrites, però en aquests moments prefereixo parlar des del cor, però sí que no em vull deixar algunes coses i vull deixar clar que malgrat no ser companys de partit sí que érem companys d'Ajuntament, de consistori i recalco això, perquè en Joan era d'aquelles persones, al menys parlo des de la meua pròpia experiència, que es pot considerar que era un bon company, i recalco, no compartíem partit, inclús en alguns moments estàvem a les antípodes però reconec que era un bon company. Una persona que et preguntava com estaves, una persona que preguntava com estaven els teus fills, i era un com estaves real, era un com estaves sincer i sempre recordaré aquelles converses i això es alguna cosa més personal que inclús molta gent no crec que ho sàpiga. Sempre recordaré aquelles converses, quan la meua filla petita tenia 4 mesos i havia d'entrar a quiròfan, que en Joan des de la seva vessant professional em va saber calmar i sobretot que veies les coses d'una altra manera. Sempre recordaré aquelles converses, i sobretot sempre li agrairé la seva sinceritat, perquè era una persona molt sincera i discreta. Crec que la discreció que tenia en Joan és una cosa que sempre li agrairé. Sobretot també una persona respectuosa, havíem tingut molts debats sobre política general i s'ha de reconèixer, crec que inclús molts dels regidors aquí ho hem pogut veure, era una persona de consens, un exemple de força malgrat la seva malaltia. Que el seu record estigui sempre aquí present entre nosaltres. Sempre el recordaré.

El senyor Juli Cuèllar, portaveu del grup municipal de la Candidatura d'Unitat Popular, diu que tots el trobaran a faltar. Ha estat un privilegi compartir amb tu des del 2015 la singladura aquí i en el Consell Comarcal del Maresme. Donar el nostre condol a la família i a la resta dels companys del PSC, traslladant el dolor que sentim. Tot i les diferències ideològiques, Joan sabia escoltar i dialogar i confrontar d'una manera afable les discrepàncies que ens podien separar. Destacar el seu servei per la causa comuna de la ciutat de Mataró i a la causa de les persones que vivim en aquesta ciutat que és el més rellevant i que ens uneix a tots. Agraïxo a Joan Vinzo que en el seu moment acceptes el prec que va fer possible un acte públic explicatiu adreçat a familiars del Programa d'Identificació Genètica de persones desaparegudes a la guerra. Això entronca en la seva consciència de recuperació dels valors democràtics. Lligat això vull explicar l'anècdota que en Joan em va prestar un llibre que encara no he llegit, "Les memòries del secretari judicial de Burgos en el moment de l'alçament dels militars a l'any 36", en el qual es ressenyen totes les vulneracions dels drets humans que es van cometre en aquell període. Recordar en Joan en fa pensar en el deure que tinc de llegir-ho i ressenyar-ho. També recordar les converses que hem tingut d'hospitals, religió, de la seva pròpia malaltia, d'animals. Moltes gràcies company has deixat petjada.

El senyor José Manuel López, portaveu del grup municipal del Partit Popular de Catalunya, s'adreça a la família per dir que han d'estar orgullosos d'ell. Podem estar orgullosos dels moments que hem compartit amb ell, quan una persona ens deixa tothom parla be d' ell, però sincerament i amb el cor a la mà i no conec a ningú que pugui parlar malament d' ell. Només feia tres anys que el coneixíem la majoria dels que estem aquí i tothom a fet referència a la petjada que ens ha deixat. Hem compartit molts moments amb ell, em vull quedar amb el que compartíem al final les diferències eren molt petites. Estic convençut que per als que estem avui aquí el que ens importa és el comú. Deia el poeta Antoni Machado: "Caminante son tus huellas el camino y nada más". Machado també va escriure aquells meravellosos versos quan ja intuïa el seu final: "Y cuando llegue el día del último viaje y esté al partir la nave que nunca ha de tornar, me encontrareis a bordo ligero de equipaje y casi desnudo como los hijos de la mar". Joan, te'n vas deixant una petjada de dolor i tristesa i dono el meu sincer i sentit condol i una càlida abraçada a la família. Tristesa també entre els que feia molts anys que et coneixien però també els que t' hem conegut més recentment aquests últims tres anys. Et trobarem molt a faltar, i tot i què te'n vas lleuger d'equipatge però te'n vas carregat de respecte, consideració

i d'afecte guanyat pel teu tracte personal, infatigable treball tot i la maleïda malaltia que t'arrenca't de nosaltres. I el rigor, la serietat, el sentit comú i l'excel·lència que has aplicat a la teva feina. No marxes nu com els fill de la mar Joan. Marxes deixant un record i una pervivència que estarà amb nosaltres fins el final dels nostres dies. Poques persones en tant poc temps m'han deixat la petjada que tu em deixes, amic Joan fins sempre descansa en pau.

La senyora Montse Morón, portaveu del grup municipal VOLEMataró, vol recordar a Joan amb un somriure, cada cop que penso amb ell, penso amb la seva ironia, no vull plorar perquè ell no ho va fer i va ser una persona molt valenta durant la seva malaltia, és així com el recordo sempre amb aquesta lluita i sense perdre el somriure. Era el meu tecnòcrata favorit, així l'anomenava i ell ho acceptava perquè tot i que ens va costar entendre'ns al principi, vam tenir moltes reunions, va ser la cohesió, els diàlegs i les lluites comunes. Va aconseguir en aquest consistori el que molts polítics no tenen capacitat de fer de manera natural, va aconseguir coordinar i cohesionar els equips i va aconseguir coordinar i entendre la diferència des del treball en comú. És per tot això que també he agafat un vers de Machado: "Caminante no hay camino se hace camino al andar", vas caminar Joan i ho vas aconseguir. Donar-te una abraçada molt forta en nom de tot l'equip de Volem Mataró i de tothom que ha treballat amb tu, en especial a l'Anna Roc que per feina avui no hi és però que ha compartit moltes estones amb tu. Recolzats en el seu somriure ens trobarem en el camí i segurament ara tenim algú vetllant per Mataró. Donar el condol a la seva família i a les seves nenes de les que parlava amb alegria, frescor i naturalitat. A les seves nenes els hi dic que han de ser fortes i valentes com el papa, teniu un bon exemple a seguir.

El senyor Juan Carlos Casaseca, portaveu del grup municipal de Ciutadans-Partido de la Ciudadanía, diu que és dur parlar en segons quins moments ja que l'emoció la tenim tots. El primer record que tinc del Joan que en va deixar empremta va ser quan un dia va passar per la carpa que teníem i em va preguntar: que esteu fent? Li vaig dir que estàvem recollint signatures perquè ens volíem presentar a les eleccions generals i com no tenim representació a les Corts, necessitem per presentar-nos signatures. I ell va dir: doncs jo també signo. Em va xocar perquè a pesar de la bona relació la competitivitat entre els partits existeix. Ahir la

primera persona que em vaig trobar del PSC, quan ja m'havia arribat la notícia per les xarxes socials de la seva defunció. Em vaig trobar al secretari comarcal del PSC i li vaig preguntar des de quan sabia Joan que estava malalt, i em va contestar que ho sabia abans d'entrar en política. Es va dedicar a la política ja sabent que estava malalt potser com esperó. L'amor és un dels grans valors i va veure l'oportunitat de projectar el seu amor cap a la societat, dono fe de que en Joan actuava per amor. Des de la reflexió del final, si ell estigués ara present li podríem dir que ho ha aconseguit i ha aconseguit rebre amor, és evident. Ha aconseguit els seus objectius i èxits personals. Família i companys de partit esteu en el nostre cor.

El senyor Francesc Teixidó, portaveu del grup municipal d'ERC-MÉS, diu que va conèixer en Joan fa tres anys en un debat a la biblioteca Antoni Comas sobre Sanitat i en aquell moment vaig veure que ell era diferent dels habituals que et trobes a la política. Treballador, honest, sincer, discret, molt intel·ligent, orientat al compromís, al treball capaç de treballar en equip i esforçant-se per millorar la vida dels altres. Era un home valent i ho ha demostrat lluitant d'una manera molt valenta contra la seva malaltia, ell no es mereixia això. Era jove i tenia el desig de transformar la societat des de la política volia deixar el seu llegat a la ciutat de Mataró com l'hospital i mil coses. Ha fet aportacions significatives com la Reactivació de la Fundació Hospital i tot el que ha aconseguit de consens a l'entorn de l'Hospital de Mataró, planificat sobre les necessitats hospitalàries de tota la comarca. Sabia molt de la sanitat catalana i en moltes ocasions em va ajudar i teníem prou confiança per compartir i treballar junts. Des del nostre grup municipal de forma molt sentida volem expressar el nostre condol a la seva família, als amics socialistes a tot el consistori, amics, companys era una bona persona i exemple per a tots.

El senyor Joaquim Fernández, portaveu del grup municipal de Convergència i Unió, dona el condol a la família, al grup municipal socialista i Partit Socialista de Catalunya. Compartir sincerament el dolor per una pèrdua, que arriba abans d'hora i es porta a la gent que estimem. Paso la paraula a la meva companya que Isabel Martínez que durant els dos anys i mig que vam estar al govern van compartir moltes estones i estar orgullosa d'haver treballat amb el Joan i per això continuarà ella el parlament.

La senyora Isabel Martinez, regidora del grup municipal de Convergència i Unió, dona les gràcies per donar l'oportunitat de fer un petit panegíric que no pretén ser més que un modest intent d'expressar el que en Joan ha simbolitzat per tots nosaltres: Després d'una llarga partida d'escacs contra la mort, hem perdut a en Juanito, el Doctor Vinzo, el Regidor, el company, l'amic. El meu condol més sentit a l'Eva, i la seva família socialista. És de justícia recordar avui que els ciutadans de Mataró han tingut la sort de tenir un regidor amb una capacitat excepcional, polític honest, rigorós, treballador, un magnífic gestor amb una ment privilegiada però salut fràgil. Tot i estar malalt, mai ha escatimat esforços en treballar per Mataró. He tingut la sort de que em fes confiança, em respectés, em protegís i em relaxes quan m'accelerava massa. Va ser una sort treballar colze a colze amb una persona honesta que posava per davant les necessitats de la ciutat a les seves pròpies. Tots hem vist com es deixava la salut intentant arranjar vells problemes enquistats, la gossera, el sociosanitari, l'hospital. Fa uns dies el David i jo li comunicàvem una bona notícia que de fructificar hauria estat gracies a ell i a la seva capacitat negociadora i de consens. Gràcies Juanito per permetre'm caminar al teu costat, per deixar-me volar al teu cantó. Hem patit molt per la precarietat dels nostres ciutadans, però, quan amb l'esforç conjunt aconseguíem una victòria, estava en Joan amb el seu humor anglès per fer-nos rebaixar tensions. Ves tranquil, has fet una gran feina a la ciutat, i em consta que els teus valors, la honestedat, solidaritat, igualtat, esforç perduraran amb nosaltres. Les teves filles et perpetuaran. Hi ha persones que ens fan feliços per la simple casualitat de creuar-se en el nostre camí, son sinceres, vertaderes i saben quan no estem be i saben el que ens fa feliç. He tingut la sort que et creuis al meu camí, vola alt amic meu i gràcies per tot.

El senyor Miquel Àngel Vadell, regidor del grup municipal Socialista, diu que avui és un dia difícil per tothom. Volia dedicar-li unes paraules a en Joan, però prefereixo parlar-li a ell directament, com si estigués assegut ara mateix amb nosaltres. Et vaig conèixer un mes de març, i quan et veia arribar amb aquell posat despreocupat però alhora elegant amb aquell somriure tímid però familiar amb aquella tendresa natural vaig pensar, *"mira, deu ser el metge de qui en David m'ha parlat meravelles, quin crack vaig pensar!"* Quina seguretat en parlar i em vaig sentir petit al teu costat. Dos minuts vaig necessitar per notar la teva proximitat, la teva abraçada sincera i el teu no et preocupis estem preparats. Vaig adonar-me de la gran

sort d'haver-te conegut i haver compartit amb tu part de la meua vida i de poder gaudir del teu humor intel·ligent i satíric que sempre has gastat, d'aprendre i gaudir de la grandesa de la teua persona. Ets molt gran. Si hagués d'utilitzar un altre adjectiu diria brillant perquè destil·les una llum infinita i si pogués afegir d'altres seria elegant, educat, tendre, irònic, treballador, amic, pare, germà, espòs, fill, i digne, perquè sempre he cregut que la teua dignitat traspassa límits supera obstacles i trenca barreres. La teua dignitat és una bufetada de dignitat i d'exemple per tots aquells que t'hem conegut. Ara que marxés que et puc dir? Ens deixes orfes de llum. El teu exemple i record sempre presents ens ajudarà a tirar endavant. Intentarem seguir els teus passos i lemes: no hi ha avanços, sense progrés social, perquè a això t'has dedicat en cos i ànima. Ho intentaré fer com tu dialogant amb respecte i tolerància, escoltant amb honestedat tal i com has gestionat amb èxit temes molt importants per la ciutat. Ho sabrem fer com tu sense por, com sempre ho has fet. Una por que no has conegut ni tan sols arran de la notícia de la teua malaltia. Ets un gran exemple. Roser: Explica a les teves germanes petites que seguirem els passos del teu pare. Ell ens deia com tu et sorprenies per la seva valentia en demanar-li amb tanta insistència a un conseller el finançament del consorci sanitari del Maresme i ens ho explicava amb una mirada d'amor i orgull per la seva filla gran. Avui és un dels plens més dur que viurem, però és un ple que ens ajuda a mirar enrere i contemplar un record gratificant, perquè hem compartit amb tu en aquesta sala la responsabilitat de governar al teu costat la nostra ciutat. Ahir, vas marxar Joan, però no ens has deixat, mai ens podràs deixar. L'estela de la teua fortalesa i el teu exemple sempre estarà. Per acabar vull compartir un moment concret que tinc gravat de les últimes setmanes. Et veig caminant cap a la feina, Joan Vinzo, perquè sabies de la importància d'aquest esforç, a les 9 del matí, camí de la Geganta, el teu pas és lent, amb la motxilla carregada, vas tranquil, lent, pausat però ferm, amb la idea clarivent que vas on has d'anar, amb il·lusió i convicció i així intentarem fer nosaltres, caminar tranquils, fermes, amb la convicció absoluta d'on volem arribar. Joan i Eva, només podem donar-vos les gràcies.

El senyor David Bote Paz, alcalde president, manifesta que és el decret més important que mai he firmat, i el més dur. Vaig plorar quan el vaig signar. Banderes a mig pal, Mataró de dol ha mort el Doctor Vinzo. Costa de dir, però és cert i cal acceptar-ho. Res no serà igual. El Joan és mort. Res serà igual, és una realitat. Cada instant és diferent a l'anterior, però ara, a més a més, és una realitat més dura, feridora exigent i trista. És una realitat que no sé com

explicar, que com sempre, hauria de preguntar-li amb ell per la seva opinió. Sembla estrany, però crec que sé que respondria. El Joan, el ferm, constant, optimista, intel·ligent, m'ajudaria a buscar la part positiva. Tots hem canviat a millor. Ho hem fet dia a dia. Ens hem contagiats de la seva manera de fer ètica, compromesa, progressista, democràtica, digna plena de principis i de valors i molt valenta. Tots hem après molt i molt d'ell. Mataró ha millorat gràcies a la seva feina. Des de la famosa ampolla d'aigua passant pel centre d'acollida d'animals, el nou model de gestió dels casals de la gent gran, que encara recordo com em va enredar perquè li donés 70.000€ més pel contracte, per la lluita decidida per l'Hospital de Mataró i la salut pública, per la salut mental, per les polítiques socials i d'habitatge, fins reflotar la fundació Hospital i em va fer veure quin era el camí i va encertar. En Joan fallava poques vegades. Nosaltres som ara millor i aquesta ciutat ha millorat gràcies a la seva obra. Ho hem fet a llarg termini. Ha estat un home i regidor de mirada llarga. Hem guanyat visió de futur, capacitat d'anàlisi. Recordo que quan li vaig oferir anar a la nostra candidatura em va respondre que no sabia quan de temps li quedava. Sempre ho tenia tot planificat. La seva vida i la seva mort. Agraeixo la seva estada a l'Ajuntament. Ens ha ajudat a dissenyar una ciutat millor saludable, justa i pròspera, moderna i on imperi la justícia, i el progrés social, moderna i innovadora i el més important, una ciutat per tothom sense distincions, especialment els més vulnerables. Per tot això no sabeu quin orgull tinc d'haver-ho conegut, d'haver gaudit de una part de la seva vida. Afortunat i honrat. De vegades em pregunto si estic a l'alçada d'un regal tant gran. Com a candidat el Joan va ser un motivador constant, i com alcalde un conseller imprescindible i un treballador incansable. Encara recordo el moment del trencament del Govern municipal quan ell que ja estava feble es va mostrar disposat a assumir més carteres i feina. Fins al final ens ha donat forces per seguir. És hora d'acabar el parlament. Com podeu veure per la meua veu estic massa trist, sento que per molt que m'esforci no li faré prou justícia. En aquesta època, de propaganda i postveritat cap paraula ho pot fer, cap paraula està a la seva alçada i la realitat que ens ha regalat. Dues últimes coses: A la seva dona i les seves tres filles, donar-vos les gràcies per tot el temps que el Joan ha dedicat a aquesta feina, com David Bote, i com Alcalde. Soc conscient del seu regal i l'admiro infinitament i ja hem vist que no soc l'únic. Podeu estar més que orgullosos d'ell. Estarem sempre en deute amb la vostra família, compteu amb el que calgui amb nosaltres. Volia compartir una anècdota: Una vegada sortíem del despatx i ell m'atabalava amb una idea nova. El vaig haver de tallar *Joan, abans d'obrir noves finestres, tanca alguna de les que ja tens obertes*, li vaig comentar. Uns mesos després em va dir que ara només podia tancar carpetes. Tots dos ens vam entendre perfectament. No volia deixar res sense acabar o sense lligar. No sabeu com em pesa aquella resposta. Per

això, per tot plegat, per ell, per les seves idees, us convido a que el forat que ens ha deixat veure'l com una finestra, una escletxa d'esperança a un mon que necessita de persones com ell. Us convido a que no ens aturem, que seguim, a fer-ho com ell ens ha ensenyat. Lluitar per un mon més just val la pena. Joan, amic meu, no et fallarem. Seguirem plegats. Contem amb tu i tu amb nosaltres.

I en no haver-hi més assumptes per tractar, a les 11 hores i cinquanta minuts del migdia, el Sr. President aixeca la sessió, de la qual s'estén la present acta que signa amb mi. Certifico.

L'ALCALDE

EL SECRETARI GENERAL

David Bote Paz

Manuel Monfort Pastor